

1054 Budapest, Alkotmány u. 5.

Levélcím: 1391 Budapest, 62 Pf. 211.

Telefon: (06-1) 472-8865, **Fax:** (06-1) 472-8860

Ügyszám: Vj/42/2013.

Iktatószám: Vj/42-67/2013.

A Gazdasági Versenyhivatal a [Sz.I.] Ügyvédi Iroda ([cím]) által képviselt **Tettye Forrásház Zrt.** (7621 Pécs, Széchenyi tér 1.) eljárás alá vont vállalkozás ellen gazdasági erőfölénnyel való visszaélés tilalmának feltételezett megsértése tárgyában indult versenyfelügyeleti eljárásban a Tettye Forrásház Zrt.-vel szembeni eljárási bírság kiszabásáról szóló vizsgálói végzéssel szemben benyújtott jogorvoslati kérelem tárgyában – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

v é g z é s t .

A Gazdasági Versenyhivatal eljáró versenytanácsa a vizsgálók, a Tettye Forrásház Zrt. –vel szemben 2014. május 29-én kelt, Vj/42-63/2013. számú eljárási bírságot megállapító végzését helybenhagyja.

E végzés felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított nyolc napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz címzett, de a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsánál benyújtandó vagy ajánlott küldeményként postára adott jogorvoslati kérelemben lehet kérni. A kérelmet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság nemperes eljárásban bírálja felül, amely során kizárólag okirati bizonyításnak van helye, azonban a bíróság a feleket a szükségeshez képest meghallgathatja.

I n d o k o l á s

I.

A tényállás megállapításának alapjául szolgáló körülmények időrendi sorrendben

A GVH eljárásindító végzése

1. A Gazdasági Versenyhivatal (továbbiakban: GVH) a Tettye Forrásház Zrt. (a továbbiakban: kérelmező) vállalkozással szemben 2013. május 17-én, Vj/42/2013. számú végzésével indított versenyfelügyeleti eljárást a Tptv.-nek a gazdasági erőfölénnyel való visszaélést tiltó 21. §-ának feltételezett megsértése miatt. Az ügyindító végzés szerint a kérelmező az újonnan felszerelt, illetőleg cserélt mellékvízórák szakszerűségi vizsgálatáért és az ahhoz kapcsolódó kiszállásért fizetendő díjakat, amelyet az elkülönült vízhasználóknak a mellékvíz mérők jogszabálynak megfelelő zárral való ellátásáért (plombálás) fizetniük kell, valószínűsíthetően indokolatlanul magas mértékben állapította meg.

A kérelmező mellékvíz mérőre vonatkozó 2013. július 1-jén kelt, Vj/42-016/2013. számú adatszolgáltatása

2. A GVH a 2013. május 29-én kelt, Vj/42-1/2013. számú adatkérésben felhívta a kérelmezőt, hogy mutassa be a mellékvízórák plombálásához kapcsolódó szolgáltatás(csomag)¹ nyújtása során felmerülő költségeit egy mellékvízórára lebontva a 2011., 2012. és 2013. évekre vonatkozóan külön-külön.

¹ Kiszállás és szakszerűségi vizsgálat (zárral való ellátás, plombálás).

3. A 2013. július 1-jén kelt, Vj/42-16/2013. számú adatszolgáltatása 9. pontjában a kérelmező a mellékvízmérő szakszerűségi vizsgálat és zárral való ellátás szolgáltatásra vonatkozóan a következőkben jelölte meg az egy mellékmérőre vonatkozó kalkuláció során figyelembe vett **közvetett költségeket**:
2011. év: [ÜT] forint,
 2012. év: [ÜT] forint,
 2013. év: [ÜT] forint.
4. Továbbá ugyanezen adatszolgáltatás szintén 9. pontjában a kérelmező a szakszerűségi vizsgálathoz kapcsolódó kiszállás egy mellékmérőre vonatkozó kalkulációjában figyelembe vett **közvetett költségei** a következők voltak:
2011. év: [ÜT] forint,
 2012. év: [ÜT] forint,
 2013. év: [ÜT] forint

A kérelmező mellékvízmérőre vonatkozó, 2013. szeptember 5-én kelt, Vj/42-32/2013. számú adatszolgáltatása

5. A 2013. augusztus 3-án kelt, Vj/42-24/2013. számú adatszolgáltatásra kötelező végzés 11. pontjában a vizsgálok felszólították a kérelmezőt, hogy nyilatkozzon arról, hogy a Vj/42-16/2013. számú adatszolgáltatásban bemutatott (jelen végzés 3. és 4. pontja), a mellékvízmérő szakszerűségi vizsgálatára és az ezen belül elkülönítetten kezelt kiszállásra vonatkozó közvetett költségeket miképpen határozta meg.
6. A 2013. szeptember 5-én kelt, Vj/42-32/2013. számú, adatszolgáltatás 11.3 pontjában a kérelmező, a mellékvízmérővel kapcsolatos szakszerűségi vizsgálatra vonatkozó kalkulációban figyelembe vett közvetett költségek tartalmára vonatkozóan a következő tájékoztatást adta:

Megnevezés	Mértékegység	2011. év	2012. év	2013. év
1 db számlához tartozó költségek: nyilvántartás, csekk, boríték, bélyeg	nettó Ft/db	[ÜT]	[ÜT]	[ÜT]
Szakszerűségi vizsgálat miatti kötelezően kibocsátandó számlák száma	db	[ÜT]	[ÜT]	[ÜT]
Közvetett költség	Ft/szak.vizsg.	[ÜT]	[ÜT]	[ÜT]

A Vj/42-32/2013. számú adatszolgáltatás értelmében tehát a Vj/42-16/2013. számú adatszolgáltatásban bemutatott, a szakszerűségi vizsgálat díjában érvényesített közvetett költség 12 db számla kibocsátásának költségeit (nyilvántartás, csekk, boríték, bélyeg) tartalmazza, amelyet a kérelmező a fenti táblázat szerint egy számlára lebontva is levezetett (ld. a táblázat felső sora).

Ugyanezen adatszolgáltatás 1. pontjában a kérelmező bérköltségeket számolt el, a szakszerűségi vizsgálat költségkalkulációjában közvetlen költségeként.

7. Ugyanezen adatszolgáltatás 11.1 pontjában a kérelmező pontosította a mellékvízmérőre vonatkozó szakszerűségi vizsgálathoz kapcsolódó kiszállás költségkalkulációjában a Vj/42-16/2013. számú adatszolgáltatásban benyújtott, jelen végzés 4. pontban ismertetett közvetett költségeket is. Eszerint, egy kiszállás közvetett költsége a menetlevél feldolgozás, bérszámfejtés, logisztika, sajtóreferens, belső ellenőrzés, IT, könyvelés, ügyfélszolgálat, diszpécser, controlling költségeit foglalják magukba.

A kérelmező 2013. november 27-én kelt, Vj/42-41/2013. számú bekötési vízmérőre vonatkozó adatszolgáltatása

8. A 2013. november 5-én kelt, Vj/42-34/2013. számú adatszolgáltatásra kötelező végzés 2. pontjára benyújtott 2013. november 27-én kelt, Vj/42-41/2013. számú adatszolgáltatásában a kérelmező a bekötési vízmérőre vonatkozó szakszerűségi vizsgálat költségkalkulációjában a közvetett költségeknél a következő mértékeket és tartalmat vette figyelembe:

- 2011. év: [ÜT] forint,
- 2012. év: [ÜT] forint,
- 2013. év: [ÜT] forint,

amely összegek a belső ellenőrzés, kontrolling, műszaki osztály és az ügyfélszolgálat munkabér-költségeit tartalmazzák. Habár összehasonlítható, tartalmában és munkafázisaiban a mellékvízmérő szakszerűségi vizsgálatával megegyező tevékenységről van szó, az látható, hogy a bekötési vízmérő szakszerűségi vizsgálata (plombálása) költségkalkulációjának tartalma a közvetett költségekre nézve egészen más, mint korábban a mellékvízóránál bemutatott 12 db számla költsége, miközben a kalkulált számok forintra pontosan megegyeznek.

A 2014. március 25-én tartott ügyfélmeghallgatás

9. A jelen végzés 6. pontjában ismertetett, 12 db elszámoló számlának a szakszerűségi vizsgálat díjában való érvényesítésének indokoltsága kapcsán ugyanakkor a vizsgálók a tények további tisztázását tartották szükségesnek abban a tekintetben, hogy a jövőben feltétlenül felmerülő költségekről van-e szó, illetve, hogy a számlázás mennyiben tekinthető a szakszerűségi vizsgálattal és zárral való ellátás szolgáltatás nyújtásához kapcsolódó költségnek. E körülmények tisztázására a kérelmezőt meghallgatáson nyilatkozattételre szólították fel a vizsgálók.

10. A 2014. március 25-én megtartott, ügyfél meghallgatáson, melynek tartalmát a Vj/42-053/2013.számú jegyzőkönyv foglalja össze a kérelmező arról számolt be, hogy a közvetett költség nem csupán a számlázás, hanem általánosabban véve a mellékmérős szolgáltatás felmerülő pluszköltségeinek fedezésére szolgál, mint például nyilvántartásba vétel, leolvasás, ügyfélkapcsolati szolgáltatások, levelezés, követeléskezelés stb.

11. Arra a vizsgáloi kérdésre, hogy akkor tételeken milyen költségekre nyújt fedezetet a (pl. a 2013-ban [ÜT] Forint nagyságú) közvetett költség, az eljárás alá vont képviselői – ellentétben a Vj/42-032/2013. számú adatszolgáltatásban nyilatkozottakkal, amikor is a 12 db számla költségeivel magyarázták – már nem tudtak ehhez számszerűsíthető költségelemeket kapcsolni.

A kérelmező 2014. április 15-én kelt, Vj/42-057/2013. számú adatszolgáltatása

a) A szakszerűségi vizsgálat közvetett költséghez kapcsolódó kérelmezői válaszok

12. A fentiekben ismertetett előzmények alapján a vizsgálók számára továbbra sem volt egyértelmű, hogy a kérelmező szerint mi is a pontos tartalma a szakszerűségi vizsgálat szolgáltatás díjában felszámított közvetett költségeknek, ezért további adatkérés vált szükségessé. A 2014. április 1-jén kelt, Vj/42-55/2013. számú adatkérő végzésre benyújtott 2014. április 15-én kelt, Vj/42-57/2013. számú adatszolgáltatása 2. pontjában a kérelmező az adatkérő végzésnek a kérelmező korábbi adatszolgáltatásnak (Vj/42-55/2013. számú végzés 2. kérdés) pontosítására vonatkozó kérdésére érdemben nem válaszolt, tehát nem adta meg a szakszerűségi vizsgálat közvetett költségét. Ehelyett a mellékvízmérős szolgáltatás nyújtásából fakadó összes közvetett költségek mértékét és tartalmát mutatta ki egy adott

évben, egy mellékőrára lebontva.² A GVH-nak tudomása volt arról és elismeri, hogy a kérelmezőnek a szakszerűségi vizsgálaton túlmenően is költségei keletkeznek a mellékvízmérős szolgáltatással kapcsolatosan, azonban az eljárás szempontjából nem ezen költségek összessége releváns, hiszen a szakszerűségi vizsgálatához kapcsolódó költségek képezik az eljárás tárgyát. Ezért lett volna szükséges, hogy a kérelmező bemutassa, pontosan milyen és mekkora mértékű közvetett költségek kötődnek a vizsgálat tárgyát képező mellékvízmérőhöz kapcsolódó, szakszerűségi szolgáltatáshoz, amelyre a kérelmező az ügyfél meghallgatás után ismételten félrevezető választ adott.

b) Kiszállás közvetett költségével kapcsolatos kérelmezői válaszok

13. Ugyanezen adatszolgáltatás 10. pontjában a vizsgálói felhívásra, miszerint részletes kalkulációval támassza alá a kérelmező egy kiszállás közvetett költségeként kimutatott értékeket a vizsgálat által érintett évekre (az adatkérő végzés 11. kérdése), a következőképpen mutatta be a kérelmező:

- a. 2011. év: [ÜT] forint,
- b. 2012. év: [ÜT] forint,
- c. 2013. év: [ÜT] forint,

amelynek tartalma bérköltség (bérköltségek egységnyi időre vetített mértékeinek és 1 munkaegység időszükséglete – amelyben a kiszállás ideje és az autópark munkatársainak munkaideje is benne van – alapján). Ebből megállapítható, hogy a kérelmező bérköltséget mutat ki közvetett költségként, továbbá olyan bérköltséget, amelyet már a szakszerűségi vizsgálat költségkalkulációjában közvetlen költségként elszámolt.³ Továbbá ez a fenti adatszolgáltatás tartalmában is ellentmond a Vj/42-32/2013. számú adatszolgáltatásukban előadottakkal⁴, ahol a szakszerűségi vizsgálatához kapcsolódó kiszállás közvetett költségeként merőben eltérő tényezőket adott meg a kérelmező (ld. jelen végzés 7- pontja⁵)

- c) *A bekötési vízmérők és a mellékvízmérők közvetett költségeivel kapcsolatos ellentmondás tisztázására irányuló kérelmezői válaszok*

A Vj/42-55/2013. számú végzés azon, 3. számú kérdésére, hogy a bekötési vízmérőket és a mellékvízmérőket érintő szolgáltatás kalkulációjában a közvetett költségek teljesen különböző költségghordozók figyelembe vétele mellett miként hozhattak rendre azonos számszaki eredményt (a Vj/42-32/2013. és Vj/42-41/2013. számú adatszolgáltatások közötti ellentmondás tisztázására irányuló kérdés), a kérelmező semmilyen értékelhető választ nem adott, pusztán közölte, *”Bekötési vízmérő szakszerűségi vizsgálatot az elmúlt években nem végzett a Társaság, várhatóan nem is fog. Az Egységár-gyűjteményünket frissítettük és ezt a tétel már nem szerepei benne.”*

A vizsgálók 2014. május 29-én kelt, Vj/42-63/2013. számú eljárási bírságot kiszabó végzése

14. A vizsgálók 2014. május 29-én kelt, Vj/42-63/2013. számú végzésével (a továbbiakban: végzés) 2.000.000 Ft eljárási bírságot szabtak ki a kérelmezővel szemben.
15. A végzés szerint jelen vizsgálat célja annak megállapítása, hogy a kérelmező által nyújtott szolgáltatásra alkalmazott árának mértéke indokolatlanul magas volt-e a vizsgált időszakban. Egy áru, szolgáltatás ára túlzó (azaz indokolatlanul magas) voltának megállapításához

² Amit viszont az adatkérő egy másik pontjában kértünk kifejteni.

³ Ld. a Vj/42-32/2013. számon kezelt, 2013. szeptember 5-i adatszolgáltatás 11.2. pontját.

⁴ Vj/42-32/2013. számon kezelt adatszolgáltatás 11.1. pontja.

⁵ menetlevél feldolgozás, bérszámfejtés, logisztika, sajtóreferens, belső ellenőrzés, IT, könyvelés, ügyfélszolgálat, diszpécser, controlling költségeit foglalják magukba.

általában szükség van a költségteszt elvégzésére, azaz az árban érvényesített költségek elemzésére, ehhez viszont azok ismerete szükséges. Egyéb tesztek rendelkezésre állása esetén azonban ez nem feltétlenül eredményezi az eljárás meghíúsulását

16. A végzés szerint az eljárás sikeres lefolytatásához és a valós tényállás megállapításához a közvetett költségek összetételének, kalkulációjának pontos ismerete különös jelentőségűvé vált. Ezt egyrészt a szóban forgó tevékenység költségszerkezete indokolta, miszerint a bemutatott költségkalkuláció alapján annak közel 70 százalékát közvetett költségek teszik ki. Másrészt más, összehasonlítás céljából megkeresett szolgáltatók jelentősen alacsonyabb felmerülő közvetett költségekről nyilatkoztak a mellékvizórak szakszerűségi vizsgálata és zárral való ellátása szolgáltatás nyújtásával kapcsolatosan.
17. A végzés szerint a kérelmező magatartása a valós tényállás feltárásának meghíúsítására irányult és az eljárás elhúzását eredményezte. A valós tényállás feltárásának meghíúsítására irányultság az alábbiakban ismertetett magatartások kapcsán valósult meg: a kérelmező egyes adatszolgáltatásai során különböző tartalmú és egymásnak ellentmondó nyilatkozatokat tett az egyes, mérőórákhoz kapcsolódó szolgáltatások, illetve tevékenységek kalkulációjában, elsősorban a közvetett költségeknél figyelembe vett költségviselők körét, valamint a költségek nagyságát érintően:
 - a mellékvízmérő szakszerűségi vizsgálata szolgáltatás közvetett költségére vonatkozóan (jelen végzés 6. és 11. és 12. pontja a Vj/42-32/2013. és Vj/42-57/2013. számú adatszolgáltatás vonatkozó részei, 2014. március 25-ei ügyfélmeghallgatáson keletkezett Vj/42-053/2013. számú jegyzőkönyv),
 - a mellékvízmérő szakszerűségi vizsgálatához kapcsolódó kiszállás közvetett költségére vonatkozóan (jelen végzés 7. és 13. pont, Vj/42-32/2013. és Vj/42-57/2013. számú adatszolgáltatás vonatkozó részei),
 - a kérelmező ugyanakkor válaszaiban az ellentmondások feloldása helyett kizárólag a mellékvízmérős szolgáltatás nyújtásából fakadó összes, eljárás szempontjából nem releváns közvetett költségei összetételét és tartalmát ismertette (jelen végzés 12. pontja, Vj/42-57/2013. számú adatszolgáltatás),
 - a kérelmező egyáltalán nem adott értékelhető választ arra a kérdésre, hogy miként lehetséges az, hogy a bekötési vízmérőket és a mellékvízmérőket érintő szolgáltatás kalkulációjában a közvetett költségek teljesen különböző költséghordozók figyelembe vétele mellett miként hozhattak rendre azonos számszaki eredményt.
18. A kérelmező előző pontban vázolt azon magatartása, miszerint a közvetett költségekre vonatkozóan egymásnak ellentmondó, tartalmának valós és pontos jellegét illetően megkérdőjelezhető, és a vizsgálók visszakérdezése folytán újólág módosuló nyilatkozatokat tett, a vizsgálók szerint arra irányult, hogy a GVH eljárásában ne álljanak rendelkezésre a vizsgálat lefolytatásához szükséges – a valós tényállás megállapítását lehetővé tevő – információk. E magatartás azzal a következménnyel járt, hogy a vizsgálat keretében jelenleg nem állapítható meg, hogy pontosan milyen költségek és azok milyen kalkulációja áll a szakszerűségi vizsgálat és kiszállás díjában érvényesített közvetett költségek mögött, amelyek a szolgáltatás költségelemeinek mintegy 70%-át teszik ki mellékmérőnként.
19. A kérelmező félrevezető, és hiányos nyilatkozataival az adatkérő végzésben, illetve az ügyfélmeghallgatáson megfogalmazott, pontosításra irányuló kérdésre nem megfelelően adott választ és ezért nem állnak a vizsgálók rendelkezésére a tényállás tisztázásához szükséges információk és emiatt a vizsgálóknak további erőforrás-igényes eljárási cselekményeket, bizonyítási eljárást szükséges végezniük, mely az eljárás elhúzását eredményezte.

20. A fentiekben, jelen végzés 17. és 19. pontjában ismertetettek alapján tehát a kérelmező azzal, hogy az érintett költségekre vonatkozóan következetesen nem adott valós és pontos információt, illetve bizonyítékot a vizsgálat részére, ezek elemzésének megghiúsítását, a valós tényállás feltárásának megghiúsulását célozta, egyúttal az eljárás elhúzását eredményezte.
21. A végzés szerint a bírság összegének meghatározásakor a GVH az alábbiakat vette figyelembe.
22. A bírság összegének meghatározásakor a GVH a jogellenes magatartás súlya kapcsán figyelembe vette, hogy az eljárási bírság kiszabására okot adó kérelmezői magatartás olyan jogellenes magatartás, amely alkalmas a versenyfelügyeleti eljárás elhúzására a pótlólag – az ellentmondások feloldása és a valós, pontos információk feltárása érdekében – szükségessé vált eljárási cselekmények révén, amelyek legalább két hónappal hosszabbították meg a vizsgálat időtartamát. A valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányuló magatartás a vizsgálók álláspontja szerint az egyik legsúlyosabb eljárási szabálysértés, mivel az a célja, hogy a GVH, mint a közérdeket védeni hivatott hatóság ne gyakorolhassa hatáskörét, és ezáltal megghiúsítsa a versenyjogi jogsértések feltárását.
23. A bírság összegének meghatározásakor a végzés szerint a GVH a felróhatóság mértéke kapcsán figyelembe vette, hogy a magatartás a kérelmezőnek felróható. A bírósági joggyakorlat alapján a tényállás feltárásának megghiúsítására irányuló magatartás az objektív külső körülményekből állapítható meg.⁶ A végzés szerint a kérelmező magatartása szándékosnak tekinthető, amelyet mutatnak a nyilatkozatai közötti nyilvánvaló – és utóbb fel sem oldott – ellentmondások (pl. a bekötési vízmérőket és a mellékvízmérőket érintő szolgáltatás kalkulációjában a közvetett költségek tekintetében teljesen különböző költséghordozók mellett rendre azonos számszaki eredmény „bemondása”) és e nyilatkozatok utólagos megváltoztatása is. A vizsgálat során a kérelmező lehetőséget kapott korábbi pontatlan vagy nem valós nyilatkozatainak pontosítására, helyesbítésére, azonban ezt nem tette meg. E magatartás következtében olyan adatkérésekre és – szolgáltatásokra került sor (lásd Vj/42-41/2013. és Vj/41-57/2013. számú végzések), amelyekre kizárólag a kérelmező magatartása miatt váltak szükségessé.
24. A kérelmező vagyoni helyzete és jövedelmi viszonyai kapcsán a vizsgálók a végzésben kifejtették, hogy a kérelmező 2012. évi árbevétele [ÜT] forint, 2012. évi eredménye [ÜT] forint volt. A jelen eljárásban a kérelmezővel szemben korábban eljárási bírság kiszabására nem került sor, a jelen eljárási bírsággal sújtott magatartása viszont több eljárási cselekményt is érintően olyan magatartások sorozata, amely neki felróhatóan a tényállás feltárásának megghiúsítását célozta és az eljárás elhúzódását eredményezte. Emiatt a GVH 2.000.000 Ft bírságot szabott ki a kérelmezőre.

II.

A kérelmező fellebbezése

25. A kérelmező 2014. június 10-én postára adott és a GVH-hoz 2014. június 12-én beérkezett Vj/42-65/2013. számú iratban a vizsgálók eljárási bírságot kiszabó végzése ellen fellebbezést nyújtott be.
26. A kérelmező fellebbezésében a végzés visszavonását kéri. Kérelme indokaként előadta, hogy a GVH azon megállapítása, hogy a kérelmező az eljárás során tanúsított magatartása az eljárás elhúzódására irányult, nem helytálló. E körben hivatkozott arra, hogy minden feltett kérdésre igyekezett a lehető legkimerítőbben, pontosan válaszolni. Nem volt olyan szándéka, amely az eljárás elhúzására irányult volna, az nem áll érdekében, tekintettel arra is, hogy

⁶ „lásd: Föv. Bír. 7.Kpk.45.029/2010/4 számú végzés, Vj-93/2009.

meggyőződése szerint nem tanúsított tiltott piaci magatartást. Kifejtette a kérelmező, hogy válaszait határidőben, legfeljebb egyetlen napos késéssel küldte meg, adatközlései a feltett kérdések megválaszolását célozták, azon túl nem terjedtek, de ezzel éppen az eljárás ésszerű határidőben való befejezését kívánta elősegíteni.

27. Fentiek alapján méltánytalannak tartja az eljárási bírság kiszabását, illetve annak mértékét.
28. Az előbbieket alátámasztására az eljárási bírságot kiszabó végzés egyes pontjaival kapcsolatban az alábbiakat adta el:
29. A végzés indoklásának 3. pontjával kapcsolatban előadta a kérelmező, hogy a közvetett önköltség számításánál az Üzletszabályzatban rögzítetteknek megfelelően kötelezően kibocsátott 6 év alatt 12 db számla költségét vette figyelembe. Ezen felül természetesen felmerülnek ügyviteli költségek is. Ezeket a költségeket a kérelmező nem építette be az egységárba, de természetesen azok ettől függetlenül felmerülnek. Az egységárak számításának és alkalmazásának gyakorlata adott szolgáltatónál változhat az évek folyamán. Adott időpontban pedig egyes szolgáltatók gyakorlata is eltérhet. Kifejtette, hogy a 3. pontban hivatkozott VJ/42-24/2013 számú adatkérés 11. pontjában a vizsgálók azt kérdezte, hogy.....milyen számítással határozták meg az alábbi költségelemet:... közvetett költségek. Kérelmező előadta, hogy válaszában bemutatta a számítási módot, ahogy az eljárási bírságot kiszabó végzés 3. pontjában is látható. A kérelmező aláhúzta azt azonban nem nyilatkozta, hogy ez a számítás minden ténylegesen felmerülő közvetett önköltséget tartalmaz.
30. Kérelmező előadta, hogy a 2014. március 25-i szóbeli meghallgatáson a kérelmező képviselőjében megjelent személyek valóban nem tudtak további számszerűsített költségelemeket ismertetni, azonban ez nem is elvárható. Kérelmező szerint erre írásban célszerű választ várni, ám a vizsgálók ilyen megkereséssel nem fordultak hozzá.
31. Az eljárási bírságot kiszabó végzés 4. pontjához a kérelmező előadta, hogy a 2014. április 15-én küldött, Vj/42-57/2013. számú válasza 3. pontja szerint „*Bekötési vízmérő szakszerűségi vizsgálatot az elmúlt években nem végzett a Társaság, várhatóan nem is fog. Az Egységár-gyűjteményünket frissítettük és ezt a tételt kivettük.*” Kifejtette, hogy 2014 áprilisában valóban módosította egységárgyűjteményét, a nevezett tételt már nem szerepelteti, hiszen már ezt megelőzően sem alkalmazta. Előadta, hogy a mellékmérő és bekötési mérő szakszerűségi vizsgálat közvetett költségei valóban más tevékenységeket tartalmaznak. A díjak egyezősége ennek ellenére nem kizárható. A kérelmező a bekötési vízmérő szakszerűségi vizsgálatának árában érvényesítendő közvetett költséget ahhoz képest határozta meg: mintha az érintett időszakban a kérelmező végzett volna bekötési szakszerűségi vizsgálatot és akkor legalább ezek a közvetett költségek felmerültek volna, így álláspontja szerint megalapozott volt az egységár meghatározása.
32. Az eljárási bírságot kiszabó végzés indoklásának 5. pontjához kérelmező előadta, hogy 2014. április 15-i válaszában valóban nem forintra pontosan azokat az 1 db számlára vonatkozó költségeket támasztotta alá, de a módszer lényege ugyanaz, mint a 2013. szeptember 5-én megadott válaszok esetében. Az eltérés oka, hogy a kérelmező felülvizsgálta 1 db számla költségét és arra a következtetésre jutott, hogy ténylegesen nagyobb költségek merültek fel. Tekintettel a személyes meghallgatáson elmondottakra, melyre a vizsgálók is hivatkoztak a 2014. áprilisi végzés 2. pontjában, az egységárban érvényesített közvetett költségek jóval alatta maradnak a ténylegesen felmerült közvetett költségeknek. Ezt figyelembe véve az, hogy pl. 2011. évre [ÜT] Ft helyett [ÜT] Ft/számla költség számítását mutatta be a kérelmező, nincs hatással az egységár mértékének jogosságára.

III. Jogi háttér

33. A Tpvt. 44. §-a szerint a versenyfelügyeleti eljárásra – az ott írt kivételekkel – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezéseit kell alkalmazni. A Ket. 13. §-a (2) bekezdésének e) pontja alapján a Ket. rendelkezéseit a versenyfelügyeleti eljárásban csak akkor kell alkalmazni, ha az ügyfajta vonatkozó törvény eltérő szabályokat nem állapít meg.
34. A Ket. 1. §-ának (2) bekezdése szerint a közigazgatási hatóság a hatáskörének gyakorlásával nem élhet vissza, hatásköre gyakorlása során a szakszerűség, az egyszerűség és az ügyféllel való együttműködés követelményeinek megfelelően köteles eljárni. A hatóság ügyintézője jóhiszeműen, továbbá a jogszabály keretei között az ügyfél jogát és jogos - ideértve gazdasági - érdekét szem előtt tartva jár el.
35. A Ket. 6. §-ának (1) bekezdése értelmében az eljárás alá vont köteles jóhiszeműen eljárni. A Ket. 6. §-ának (2) bekezdése szerint az ügyfél magatartása nem irányulhat a hatóság megtévesztésére vagy a döntéshozatal, illetve a végrehajtás indokolatlan késleltetésére. Az ügyfél jóhiszeműségét az eljárásban vélelmezni kell, a rosszhiszeműség bizonyítása a hatóságot terheli.
36. A Tpvt. 61. §-ának (1) bekezdése alapján az ügyféllel szemben eljárási bírság szabható ki, ha az eljárás során olyan cselekményt végez, vagy olyan magatartást tanúsít, amely az eljárás elhúzására, a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányul, vagy azt eredményezi. A Tpvt. 61. §-ának (3) bekezdése szerint az eljárási bírság legkisebb összege ötvenezer forint, legmagasabb összege vállalkozás esetében az előző üzleti évben elért nettó árbevételének egy százaléka, a vállalkozásnak nem minősülő természetes személy esetében ötszázezer forint. A Tpvt. 61. §-ának (5) bekezdése szerint az eljárási bírságot kiszabó végzését a kötelezett javára a vizsgáló, illetve az eljáró versenytanács hivatalból jogszabálysértés hiányában is módosíthatja.
37. A Ket. 50. §-ának (1) bekezdése értelmében a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, hivatalból vagy kérelemre bizonyítási eljárást folytat le. A Ket. 50. §-ának (5) bekezdése értelmében a hatóság szabadon választja meg az alkalmazandó bizonyítási eszközt.
38. A Ket. 61. §-ának (4) bekezdése alapján az eljárási bírság kiszabásánál a hatóság a jogellenes magatartás súlyát, a felróhatóság mértékét, az érintett vagyoni helyzetét és jövedelmi viszonyait, az eljárási bírságnak ugyanabban az eljárásban történő ismételt kiszabása esetén az előző bírságolások számát és mértékét veszi figyelembe.
39. A Tpvt. 65. §-ának (2) bekezdése szerint a vizsgáló, illetve az eljáró versenytanács felhívására az ügyfél köteles közölni az érdemi döntéshez szükséges adatokat, ideértve a személyes adatokat is. Az ügyfél jogsértést beismerő nyilatkozatot nem köteles tenni, azonban az egyéb, rá nézve terhelő bizonyíték rendelkezésre bocsátását nem tagadhatja meg.
40. A Tpvt. 82. §-ának (1) bekezdés szerint a vizsgálónak, illetve az eljáró versenytanácsnak a versenyfelügyeleti eljárás során hozott végzése ellen külön jogorvoslatnak csak akkor van helye, ha azt a Ket. vagy a Tpvt. megengedi. Ezen törvényhely (2) bekezdése szerint a vizsgáló külön jogorvoslattal megtámadható végzésével szembeni jogorvoslatra a fellebbezés szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a fellebbezést az eljáró versenytanács bírálja el. Az eljáró versenytanács végzésével szemben fellebbezésnek nincs helye, annak bírósági felülvizsgálata kérhető.
41. A Ket. 98. §-a (3) bekezdésének g) pontja szerint az eljárási bírságot kiszabó végzés ellen önálló fellebbezésnek van helye. A Ket. 101. §-ának (1) bekezdése alapján a fellebbezésnek a döntés végrehajtására halasztó hatálya van.

42. A Ket. 103. §-ának (1) bekezdése szerint, ha a fellebbezés alapján a hatóság megállapítja, hogy döntése jogszabályt sért, a döntését módosítja vagy visszavonja. Ugyanezen törvényhely (2) bekezdése szerint a hatóság a fellebbezés esetén a nem jogszabálysértő döntést akkor is visszavonhatja, illetve a fellebbezésben foglaltaknak megfelelően módosíthatja, ha a kérelemben foglaltakkal egyetért, feltéve, hogy az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél.
43. A Ket. 105. § (1) bekezdése szerint a másodfokú döntést hozó hatóság a döntést helybenhagyja, megváltoztatja vagy megsemmisíti. Jogszabályban meghatározott esetben a másodfokú döntést hozó hatóság a mérlegelési jogkörben hozott első fokú döntésben meghatározott kötelezettségnél súlyosabb kötelezettséget nem állapíthat meg. Az erre irányuló fellebbezés hiányában is a másodfokú döntést hozó hatóság a fellebbezési eljárásban a teljesítésre új határidőt állapíthat meg, ha ez a fellebbezési eljárás miatt indokolt. A (7) bekezdés szerint a másodfokú döntést hozó hatóság a fellebbezés elbírálása érdekében megküldött iratokat az (1)-(3) bekezdés szerinti döntés meghozatalát követően visszaküldi a döntéssel együtt az első fokú döntést hozó hatósághoz, amely intézkedik a döntés kézbesítése iránt.

IV. Jogi értékelés

44. Az eljáró versenytanács előjáróban megállapítja, hogy a fellebbezést az annak előterjesztésére nyitva álló határidő alatt, az arra jogosult nyújtotta be, a fellebbezés illetéket pedig előzetesen leróta.
45. Az eljáró versenytanács megállapítja, hogy a fellebbezés az alábbi indokokra tekintettel nem alapos.
46. Az eljáró versenytanács előjáróban rögzíti, hogy a Ket. 105. §-ának (1) bekezdése értelmében a Versenytanácsnak – mint a másodfokú döntést hozó hatóságnak – az eljárási bírságot kiszabó végzés kapcsán az alábbi döntési lehetőségei vannak: a vizsgáló végzését helybenhagyja, megváltoztatja vagy megsemmisíti (adott esetben a vizsgálót új eljárásra utasítja), így a kérelmező eljárási bírságot kiszabó végzés, a másodfokú hatóságnak címzett visszavonására irányuló kérelme a Ket. 105. §-ának (1) bekezdésére tekintettel nem értelmezhető. Az eljárási bírságot kiszabó végzés visszavonására az elsőfokú hatóságnak – jelen esetben a vizsgálónak lett volna módja, amennyiben úgy ítélte volna meg, hogy a végzés jogszabályt sért, vagy ha a fellebbezésben foglaltakkal egyetértett volna a Ket. 103. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel.

Az eljárási bírság jogalapja

47. Az eljáró versenytanács egyetértett a vizsgálókkal abban, hogy a kérelmező jelen végzés 17. és 18. pontjában összefoglalt magatartása a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult és a jelen végzés 19. pontjában összefoglalt magatartása pedig az eljárás elhúzását eredményezte.
48. A Ket. 50. §-ának (1) bekezdése szerint a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendőek a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le. A versenyfelügyeleti eljárás során a GVH legtöbbször akkor tud eleget tenni a tényállás feltárására vonatkozó kötelezettségének, ha az eljárás során a vizsgált magatartásról különböző forrásokból adatokat, információkat szerez be, melynek alapját a Tptv. 65. §-ának (2) bekezdése adja.
49. A Tptv. 65.§-ának (2) bekezdése a versenyfelügyeleti eljárásban egyértelmű, feltétlen és teljes körű adatszolgáltatási kötelezettséget ír elő az ügyfél számára. Az ügyfelet terhelő

teljes körű adatszolgáltatási kötelezettség gyakorlati alkalmazásának célja éppen az, hogy a hatóságot – a Ket. 50. §-ának (1) bekezdése alapján – terhelő tényállás tisztázási kötelezettségének teljesítésében elősegítse. E körben kiemелendő, hogy az eljárás tárgyát képző díjak túlzó vagy nem túlzó voltára vonatkozó döntés meghozatalához szükség van az ár kalkulációja során figyelembe vett költségelemek – így a közvetett költségek - pontos ismeretére. Csak a figyelembe vett költségelemek pontos ismeretében tud a GVH döntést hozni abban a kérdésben, hogy az egyes költségelemek figyelembe vétele a díj (ár) kialakítása során méltányolható-e, ami pedig előkérdése a díj (ár) jogi minősítésének, amely a jelen versenyfelügyeleti eljárás tárgyát képezi.

A valós tényállás megíúsítására irányultság

50. Egyetértett az eljáró versenytanács az eljárási bírságot kiszabó végzés azon megállapításával, hogy a kérelmező félrevezető tájékoztatást nyújtott a mellékvízmérők szakszerúségi vizsgálatának közvetett költségei kapcsán amikor

- a 2013. szeptember 5-én kelt, Vj/42-032/2013. számú adatszolgáltatásban közölte, hogy az 12 db számla kibocsátásnak költségeit tartalmazza, ugyanakkor az eljárás alá vont 2014. március 25-én tartott ügyfélmeghallgatáson viszont közölte, hogy a közvetett költség nem csupán a számlázás hanem általánosságban véve a mellékvízmérő szolgáltatással felmerülő pluszköltségeinek (nyilvántartásba vétel, leolvasás, ügyfélszolgálati kapcsolatok) fedezésére szolgál, illetve arra a korábbiakban már egy adatszolgáltatás keretében benyújtott vizsgálói kérdésre sem tudott válaszolni, hogy tételesen milyen költségek fedezésére szolgál a korábban 2011-2012 és 2013-as évekre benyújtott közvetett költség,
- és a közvetett költségekre vonatkozó ellentmondások tisztázása végett kiküldött (Vj/42-055/2013. számú végzés 2. kérdés) adatszolgáltatásra kötelező végzésre benyújtott 2014. április 15-én kelt, Vj/42-057/2013. számú adatszolgáltatásban az eljárás alá vont a jelen vizsgálat szempontjából nem releváns, a mellékvízmérő szolgáltatás nyújtásából fakadó összes közvetett költség vonatkozásában válaszolta meg a kérdést, holott az egyértelműen csak a mellékvízmérők szakszerúségi vizsgálatának közvetett költségeire vonatkozott, hiszen a Vj/42-055/2013. számú végzés 2. kérdésében a Vj/42-32/2013-as adatszolgáltatás 11.3 pontjában szereplő válaszok is csak a szakszerúségi vizsgálatra vonatkoztak. E körben külön kiemелendő, hogy jelen versenyfelügyeleti eljárás tárgya többek között a kérelmező által felszerelt mellékvízmérők zárral való ellátásával kapcsolatos szakszerúségi vizsgálatért fizetendő díj tehát a vizsgáló kérdései is értelemszerűen a mellékvízmérő szolgáltatás nyújtásából fakadó összes közvetett költséghez képest csak a szakszerúségi vizsgálatok közvetett költségeit érintettek.

51. Hasonlóképp egyetértett az eljáró versenytanács az eljárási bírságot kiszabó végzés azon megállapításával, hogy a kérelmező a mellékvízmérő szakszerúségi vizsgálatához kapcsolódó kiszállás közvetett költségére vonatkozóan félrevezető és ellentmondásos tájékoztatást nyújtott, amikor

- a 2013. szeptember 5-én kelt, Vj/42-032/2013. számú adatszolgáltatás 11.1 pontjában közölte, hogy a kiszállás közvetett költségei: menetlevél feldolgozás, bérszámfejtés, logisztika, sajtóreferens, belső ellenőrzés, IT, könyvelés, ügyfélszolgálat, diszpécser, controlling költségeit foglalják magukba,
- a Vj/42-055/2013. számú adatszolgáltatásra kötelező végzés 11. kérdésére benyújtott 2014. április 15-én kelt, Vj/42-057/2013. számú adatszolgáltatás 11. pontjában a kérelmező közölte, hogy a kiszállás közvetett költség tartalma bérköltség (bérköltségek egységnyi időre vetített mértékeinek és 1 munkaegység időszükséglete – amelyben a

kiszállás ideje és az autópark munkatársainak munkaideje is benne van – alapján). A kérelmező ezen válasza pedig egyrészt ellentmond a Vj/42-32/2013. számú adatszolgáltatás 11.1 pontjában közöltekkel, valamint olyan költségelemre utal, melyet a Vj/42-32/2013. számú adatszolgáltatás pl: 1 és 11. pontjában, mint a szakszerűségi vizsgálattal költségkalkulációjában szereplő közvetlen költség a kérelmező már elszámolt.

52. Szintén helyesen állapították meg a vizsgálók, hogy a kérelmező nem tett eleget adatszolgáltatási kötelezettségének amikor a Vj/42-55/2013. számú végzés azon, 3. számú kérdésére, hogy a bekötési vízmérőket és a mellékvízmérőket érintő szolgáltatás kalkulációjában a közvetett költségek teljesen különböző költséghordozók figyelembe vétele mellett miként hozhattak rendre azonos számszaki eredményt, pusztán a Vj/42-57/2013. számú irat 3. pontjában annyit közölt hogy a bekötési vízmérő szakszerűségi vizsgálatot az elmúlt években nem végzett, várhatóan nem is fog, az Egységár-gyűjteményét frissítette és ez a tétel már nem szerepel benne. Ugyanakkor az eljárás alá vont ezen nyilatkozata nem magyarázza meg a közvetett költségek egyezőségét. Itt emlékezteti a kérelmezőt az eljáró versenytanács arra, hogy a bíró gyakorlat alapján *„abban az esetben, ha a vizsgálat alá vont vállalkozás akár csak egyetlen az eljárás szempontjából kulcsfontosságú információt elhallgat, a tényállás tisztázását veszélyezteti”*.⁷
53. A valós tényállás felderítésének megghiúsítására irányultság kapcsán az eljáró versenytanács is irányadónak tekinti azt a bírói gyakorlatot (Fővárosi Bíróság 7.Kpk.45.029/2010/4. számú végzés), melynek értelmében a magatartás szubjektív irányultságára általánosságban a feltárt tényállásban megállapított objektív külső körülményekből lehet következtetni. A fő szempont e körben az adott szituációban tanúsított viselkedés, amit erősíthetnek, vagy gyengíthetnek a vizsgált magatartást megelőzően és azt követően tanúsított cselekmények. Az eddigi gyakorlat alapján a valós tényállás felderítésének a megghiúsítására irányultság akkor állapítható meg, ha az eljárás alá vont jobb tudomása ellenére, illetve alapos ok nélkül tagadta meg a hatósággal való együttműködést. Míg előbbi fordulat a többszöri figyelmeztetések esetén (Fővárosi Bíróság. 2.K.32.348/2003/1-1. számú végzés), utóbbi akkor állhat meg, ha az eljárás alá vont ellentmondó nyilatkozatokat tesz (Fővárosi Bíróság 2.Kpk.45465/2010/7. számú végzése) vagy egyszerűen megtagadja a kötelezettsége teljesítését, ide értve azt az esetet is, amikor a megtagadás alapjául pusztán a hatóság hatáskörének (Fővárosi Bíróság 3.Kpk.45.730/2011/2. számú végzés) a hiányára vagy a feltett kérdések szükségtelenségére, irrelevanciájára hivatkozás szolgál (Fővárosi Törvényszék 3.Kpk.45.935/2011/7. számú végzés). Jelen esetben az eljárás alá vont magatartásának a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányultsága a bírói gyakorlat alapján megállapítható, mert alapos indok nélkül az eljárás során ellentmondó, félrevezető és hiányos nyilatkozatokat tett (lásd jelen végzés 50-52. pontjában ismertetettek), és ezen ellentmondásokat, és félrevezető nyilatkozatokat sem az ügyfélmeghallgatás sem a kifejezetten az ellentmondások tisztázására irányuló, a Vj/42-055/2013. számú végzésre adott válaszában sem tisztázta.
54. Az 50-53. pontban ismertetettek alapján a vizsgálók helyesen jutottak arra a következtetésre, hogy a kérelmező magatartása a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányul.

Az eljárás elhúzásának eredménye

55. Az eljáró versenytanács egyetért a vizsgálók végzésével abban a tekintetben is, hogy a kérelmező félrevezető, ellenmondó és hiányos nyilatkozataival és azzal, hogy az ügyfélmeghallgatáson megfogalmazott, pontosításra irányuló kérdésre nem megfelelően

⁷ Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság [34.Kpk.44.841/2013/11.](#) számú végzés, Vj-50/2010

adott választ, a Vj/42-55/2013. számú ellentmondások tisztázására irányuló végzés kiküldése vált szükségessé, ezért az eljárás elhúzódása mint eredmény megvalósult. A törtetlen bírói gyakorlat alapján azzal, hogy a tényállás tisztázása érdekében az eljárás alá vont magatartása folytán további eljárási cselekmények foganatosítása vált szükségessé, az eljárás elhúzódása tényként megállapítható.⁸

56. Az eljárás elhúzását eredményezte, továbbá, hogy a kérelmező a Vj/42-57/2013. számú adatszolgáltatásban sem adott az ellentmondások feloldását célzó Vj/42-55/2013. számú végzésben feltett kérdésekre megfelelő választ az eljárási bírsággal érintett kérdések körében.

A kérelmező érveire vonatkozó válaszok

57. Az eljáró versenytanács nem találta helytállónak a kérelmező azon érvét, mely a Vj/42-24/2013. számú adatkérő végzésben feltett 11. számú kérdés pontatlanságára hivatkozik abban a körben, hogy a vizsgálók pusztán a közvetett költségekre vonatkozó számítási módra kérdeztek rá, hiszen a kérelmező a Vj/42-24/2013. számú adatkérő végzésre benyújtott adatszolgáltatást követően kezdett ellentmondó nyilatkozatokat tenni. Így tett például a 2014. március 25-ei az ügyfélmeghallgatáson, melynek célja többek között a közvetett költségek pontos összetételének feltárása lett volna. Egyebekben a kérelmező a Vj/42-24/2013. 11. kérdése kapcsán felmerült értelmezési problémáit előadhatta/tisztázhatta volna ugyanakkor erre nem került sort. A kérelmező továbbá a meghallgatáson a közvetett költség számszaki összetételére vonatkozó kérdésre válaszolni nem tudott, mely az eljáró versenytanács álláspontja szerint ez annak fényében nehezen értelmezhető, hogy a Vj/42-32/2013. számú adatszolgáltatást ugyanaz a gazdasági igazgató ([N.G.]) írta alá, aki a Vj/42-53/2013. számú jegyzőkönyv szerint a meghallgatáson is jelen volt.
58. Nem felel meg a valóságnak a kérelmező azon állítása, hogy a 2014. március 25-ei ügyfélmeghallgatást követően a vizsgálók írásban ne keresték volna meg ismételt az ellentmondásos kérdések tisztázására irányuló végzéssel, hiszen a Vj/42-055/2013. számú végzés pontosan e célból került kiadásra.
59. Kérelmező maga is elismerte fellebbezésében, hogy a mellékmérő és a bekötési mérő szakszerűségi vizsgálat közvetett költségei más tevékenységet tartalmaznak. Ugyanakkor a díjak egyezőségének lehetséges magyarázatát a kérelmező állításával ellentétben a Vj/42-57/2013. számú adatszolgáltatás 3. pontjában nem adta elő, ott pusztán arra utalt, hogy „*bekötési vízmérő szakszerűségi vizsgálatot az elmúlt években nem végzett és várhatóan nem is fog.*” Egyetért az eljáró versenytanács a vizsgálóval abban, hogy fenti válasz a díjegyezőségek lehetséges magyarázatára nem volt elegendő. A kérelmező pusztán a fellebbezésben utalt arra, hogy válasza akként értelmezendő, hogy ha az adott időszakban a kérelmező végzett volna „*bekötési szakszerűségi vizsgálatot legalább ezek a közvetett költségek felmerültek volna*”. Itt jegyzi meg ugyanakkor az eljáró versenytanács, hogy kérelmező továbbra sem magyarázta meg, hogy a „legalább ezek” utalás, mely közvetett költségekre vonatkozik, a számlakibocsátás költségeire⁹ vagy az ügyfélmeghallgatáson említett pluszköltségeket¹⁰ is magában foglalja.
60. Az eljáró versenytanács jelzi továbbá, hogy jelen eljárásban a vizsgált magatartás 2011. május 1. és 2013. május 17. közötti időszakra terjed ki, ezért a kérelmező bekötési vízmérők szakszerűségi vizsgálata díjának az Egységár-gyűjteményből való, 2014 áprilisában történt kivételére való hivatkozása a fellebbezés elbírálása szempontjából nem bír jelentőséggel.

⁸ Ennek kapcsán lásd például a Fővárosi Törvényszék 7.Kpk.45.029/2010/4., 7.Kpk.45.059/2010/2. sz. végzéseit.

⁹ lsd. Vj/42-32/2013. számú adatszolgáltatás 11. pontja

¹⁰ lsd. Vj/42-53/2013. számú jegyzőkönyv

61. Az eljáró versenytanács egyebekben hangsúlyozza, hogy az eljárási bírság kiszabására a kérelmező által tanúsított, jelen végzés tényállás részében ismertetett eljárási kötelezettségszegés miatt került sor. Az eljárási kötelezettségszegés megítélése szempontjából irreleváns az eljárás alá vont díjalkalmazási gyakorlatával kapcsolatosan előadott kérelmezői érvelés, így többek között az is, hogy a tényleges költségei adott esetben magasabbak is lehettek az egységárban érvényesített közvetett költségeinél, hiszen ez utóbbi a vizsgált magatartás érdemét érintő jövőbeni döntés tárgya.

Az eljárási bírság összege

62. Figyelemmel arra, hogy a kérelmező fellebbezésében a bírság összegével kapcsolatosan – csupán arra utalt, hogy méltánytalannak tartja az összegét az eljáró versenytanács jelzi, hogy a vizsgálok a Ket. 61. §-ának (1) bekezdésének és a Tpv. 61. §-ának (3) bekezdésének előírásait betartva, a GVH rendelkezésére álló adatok alapján határozták meg a kiszabott bírság mértékét. A kiszabott 2.000.000 forint eljárási bírság nem haladta meg a törvényi maximumot (a kérelmező 2012-es árbevétele 5.266.902.000 Ft, 2013-as 5.193.653.000 Ft volt), a kérelmező nettó árbevételének kb. 0,0003-0,0004%-a, a bírság a súlyos eljárási szabálysértésben megnyilvánuló magatartással arányos anyagi hátrányt fejez ki.
63. Tekintettel az előbbieken kifejtettekre, az eljáró versenytanács a Ket. 105. §-a (1) bekezdésének alkalmazásával a rendelkező rész szerint döntött.

V.

Egyéb eljárási kérdések

64. A Tpv. 48. §-ának (1) bekezdése alapján az eljáró versenytanács döntéseit háromtagú vagy öttagú tanácsban hozza meg. A Tpv. 48. § (2) bekezdése szerint, ha e törvény eljáró versenytanácsot említ, azon az (1) bekezdésben meghatározott tanácsot kell érteni. Egyéb esetekben a vizsgáló vagy az eljáró versenytanács tagja egyedül is eljárhat.
65. A GVH hatásköre a Tpv. 45. §-án, illetékessége pedig a Tpv. 46. §-án alapul.
66. A jogorvoslati jogra vonatkozó rendelkezés a Ket. 98. §-ának (3) bekezdésén és a Tpv. 82. §-ának (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2014. július 8.

dr. Kőhalmi Attila s.k.
előadó versenytanács tag

Dr. Bara Zoltán s.k.
versenytanács tag elnöke

dr. Ruzshtiné dr. Juhász Dorina s.k.
versenytanács tag

Kiadmány hitelül:

[...]